

РЕШЕНИЕ

№ 7967

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **1701** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на Я. Х. И., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], ул.“д-р Й. Й.“ [жилищен адрес] ет. 2 срещу Решение № 1089 от 29.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия по негова молба за международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Излагат се доводи, затова че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Игнориран е бил факта, че причината за напускане на страната по произход е свързана с наличието на заплаха за живота и сигурността. Жалбоподателят твърди още, че оспорваният отказ е немотивиран, като не е обсъдено задълбочено бежанската история на жалбоподателя и не е извършена преценка на обстановката в С.. Позовава се на чл. 3 от ЕКПЧ . Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание оспорващият, не се явява, представлява се от служебно

назначения адвокат за осъществяване на правна помощ-адвокат С. А.-Д., която счита, че следва да бъде уважена жалбата. Посочва, че в практиката си ЕСПЧ приема, че чл.3 от ЕКПЧ включва една от основните ценности на демократичното общество и по категоричен начин забранява изтезанието или унижителното отнасяне на човека. Счита още, че положението в С. е динамично, не е ясно какви действия има спрямо завърналите се граждани и какви ще са последиците.

Ответникът Председател на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ – редовно призован, представлява се от юрисконсулт Г., редовно упълномощена, счита, че следва да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана, а обжалваното решение на председателя на ДАБ намира за като правилно и законосъобразно. Според юрисконсулт Г., чужденецът не отговаря на изискванията на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. От представената в съдебното заседание справка за С., в настоящия момент са налице данни за подобрене на обстановката там.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К. заявява, че така подадената жалба за неоснователна, решението на председателя, на ДАБ е правилно и законосъобразно, поради което следва да се потвърди.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила чрез директора на РПЦ, С. до Председателя на ДАБ, входирано с рег. № УИ 23642/16.08.2024г., с която е поискана закрила в РБ от Я. Х. И., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], ул.“д-р Й. Й.“ [жилищен адрес] ет. 2 , [дата на раждане] в С., [населено място] гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение – женен. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на подписана Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. По време на интервюто чуждият гражданин е представил документ за самоличност - лична карта, която след проверка на личните му данни е била върната.

В хода на производството сирийският гражданин е уведомен, че с цел правилната преценка на подадената от него молба за закрила е необходимо да представи пред ДАБ-МС всички налични и относими към личното му положение и държавата му на произход писмени документи и материални факти. Към момента на постановяване на процесното решение, жалбоподателят не е представил такива пред органите на ДАБ-МС.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично/стр. 79/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2408160004.

С писмо рег. № 23642 от 16.08.2024г. на ДАБ-МС, е изискано от Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № УП23642 от 05.12.2024г. директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде

предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 04.09.2024г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 23642 от 04.09.2024г., представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че Я. Х. И. мотивира молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в С.. В проведеното интервю чуждият гражданин разказва, че е роден и живял в [населено място], С., където и към момента продължава да живее семейството му - родители, четири сестри и двама братя; Заявява, че има висше образование - английска филология в университета Тишрин, [населено място]. Съобщава, че веднага след като е завършил образованието си през 2016 г. е избягал от С., защото подлежи на военна служба. Добавя, че не е получавал официална призовка или покана. Посочва, че в С. е пребивавал легално, с договор за работа от 2016 г. до 2023 г., работил е в търговията и е имал магазин. По думите му е напуснал С. защото и там има война, а и като чужденец е можел да бъде отвлечен от терористи. Съобщава, че в Е. не е имал бизнес, но е живял от 01.08.2023г. до 01.08.2024г., след това приятел от България му е изпратил покана, с която в паспорта му е положена виза за частно посещение. В страната ни е пристигнал легално от Е. на 02.08.2024 г.

Чужденецът твърди, че [населено място] винаги е бил под контрола на официалните власти. Пояснява, че от режима притеснявали цивилните, но самият той не е имал проблеми с тях. Допълва, че в Германия има брат, който е там от 9 години с предоставена закрила и скоро щял да вземе гражданство. Изтъква, че ако се завърне в С. или ще бъде извикан в армията и единственият начин да не влезе, е да плати огромна сума, която той не може да си позволи.

При провеждане на интервюто сирийският гражданин заявява, че не притежава друго разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на Европейския съюз, освен визата му за Република България. Той декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Разказва, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Уточнява, че България е единствената страна, където е подал молба за закрила. Адм. орган е направил извод, че Я. Х. И. е напуснал държавата си на произход, не за да търси международна закрила, а за да търси работа и по-добър стандарт на живот за себе си първо в С., а сега и в България. Реално чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Представено е становище рег. № УП23642 от 15.01.2025г. на гл.експерт в РПЦ-в отдел „ПМЗ-кв. О. купел“, според което от събраните доказателства предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № МД-02-160/27.12.2024г. за обстановката в С. относно актуалното положение в С..

От съдържащата се информация в цитираната по-горе справка се констатира, че към настоящия момент не са налице данни за наличието на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Съществуват спорадични инциденти водещи до насилие, но не могат да се оценят като въоръжен конфликт и не са в

състояние да предизвикат масов ефект. Дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата.

Направен е извод, че самото присъствие на цивилно лице в района на област Х. не би било достатъчно за установяване на реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Няма данни там да е налице безразборно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по-ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС.

От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С.. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

Изложените данни на интервюто, ведно с данните за ситуацията в С. по справките от Дирекция "Международна дейност" в Държавната агенция за бежанците, са обсъдени в мотивите на оспореното решение. Административните органи са обосנוвали извод, че дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата. Независимо от установената липса на личен елемент за търсената закрила, събитията случили се в държавата по произход на молителя преди и след неговото напускане, административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Прието е, че общата обстановка в С. не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплаха от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми на територията на С..

Според приетото в оспореното решение съгласно чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, статут на бежанец и хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила там. За да се определи, че вътрешната закрила е налична в определена част от страната на произход на кандидата, трябва да се вземе предвид общата ситуация в съответната част на С., както и индивидуалните обстоятелства на кандидата, като последствията от напускането на държавата по произход също трябва да бъдат взети под внимание. В този смисъл адм. орган е приел, че за молителя такава територия се явява област Х., където е заявил, че в момента пребивават неговите родители, братя и сестри. За чужденеца, като алтернатива на възможността да се завърне в мястото и района му на постоянно местожителство - област Х., е и възможността да се установи в някой от

най- големите градове като Д., Х., Х., където ситуацията със сигурността е относително стабилна.

Адм. орган е приел, че за сирийският гражданин е подходящо завръщането в родната му страна от гледна точка на физическата му безопасност, както и че цялото му семейство е останало да живее в област Х., С.. Обстоятелството, че те не са напуснали С. и района на Х., обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила. Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Ето защо адм. орган приема, че за оспорвания не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За Я. Х. И. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена.

В съдебно заседание са представени доказателства относно променената обществено-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А.- справка от дирекция „Международни дейности“ с № МД-02-60 от 29.01.2025г. за актуалната към 29.01.2025г. политическа и икономическа обстановка в С..

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е

удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗУБ; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, оспорващият изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата си по произход, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид, че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. От събраните по делото

доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, пред съда е представена актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Следва да се има предвид и че в следствие на смяната на властта в С. в началото на м. декември 2024г., за чуждия гражданин е отпаднало и основното

опасение относно евентуалното му завръщане в родината, а именно мобилизация от страна на официалната власт на Б. А..

За пълнота на изложеното, може да се посочи, че на заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на оспорващия, която действително е била актуална към датата на решението. Неотнормими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в оспореното решение са правилни и към датата на постановяване на съдебното решение, предвид променената обстановка в страната по произход на оспорващия след падането на режима на Б. А.. Видно от представената справка от дирекция „Международни дейности“ с № МД-02-60 от 29.01.2025г. за актуалната към 29.01.2025г. политическа и икономическа обстановка в С., общото положение в страната се подобрява. След преглед на информацията, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в обществено политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Съдържат се данни, че летището в Д. функционира от 07.01.2025г. и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е предприела действия за отваряне на гранични пунктове, за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това.

Не на последно място административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство, се установява, че отразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за Я. Х. И., не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на Я. Х. И. няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, I-во отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Х. И., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], ул. „д-р Й. Й.“ [жилищен адрес] ет. 2 срещу Решение № 1089 от 29.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ